

[Finansministeren.]

forhold, vil jeg gerne have lov til at bemærke, at det ærede medlem synes at forudsætte, at jeg er i besiddelse af næsten clairvoyante evner, når han mener, at jeg på grundlag af et i den grad almindeligt holdt spørgsmål skulle kunne gætte mig til de konkrete forhold, som det nu viser sig det ærede medlem har tænkt på.

For så vidt angår det første spørgsmål — det er spørgsmålet om materielforvalterne — kan jeg indskrænke mig til at oplyse, at der ikke fra finansministeriets side på noget tidspunkt har været indledt realitetsforhandlinger med et specielt forbund om afslutning af en overenskomst. Finansministeriet har ved tidligere lejlighed meddelt såvel Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund i Danmark som Centralforeningen af Hærens civile Funktionærer, at det måtte være en forudsætning for en afslutning af en overenskomst enten med den ene eller den anden af disse to foreninger, at den pågældende forening repræsenterede over halvdelen af de ansatte materielbetjente og materielforvaltere i forsvaret. En sådan tilkendegivelse fra finansministeriets side kan dog vist ikke på nogen måde kritiseres, og jeg finder ikke nogen anledning til yderligere at kommentere denne del af det stillede spørgsmål.

Dernæst kom det ærede medlem hr. Ninn-Hansen ind på spørgsmålet om organisationsforholdene inden for dommer- og politikontorerne. Jeg kan i den anledning oplyse, at finansministeriet i 1958 fra Dansk Dommer- og Politikontor-Funktionærforening modtog en anmodning om at få forhandlingsret for det tjenestemandsansatte kontorpersonale ved dommer- og politimesterembederne i København og i provinsen i henhold til § 21, stk. 3, i lov om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd. Det er over for finansministeriet oplyst, at foreningen repræsenterer flertallet af det tjenestemandsansatte kontorpersonale ved politimesterembederne og underretterne uden for København, og foreningen har faktisk gennem årene forhandlet om dette personales forhold. En anden forening, nemlig Foreningen for Kontorpersonalet ved Politiet og Dommerembederne, repræsenterer en overvejende del af det ved politikgården i København

ansatte kontorpersonale, men ingen af de to foreninger repræsenterer flertallet af det ved politiet som helhed tjenestemandsansatte personale, derunder aspiranterne.

For administrationen er der herefter opstået det spørgsmål, om man kan betragte politikontorerne, eventuelt dommer- og politikontorerne, for hele landet som en enhed, eller om man kan betragte politimesterembederne og underretterne uden for København som en selvstændig styrelsesgren under justitsministeriet, således at den ene forening kan anerkendes som forhandlingsberettiget for embederne uden for København og den anden som forhandlingsberettiget for personalet på politikgården i København. Denne sag er ikke afgjort endnu, og der er ikke af finansministeriet foretaget noget, der kan foregribe det endelige resultat af overvejelserne.

Til sidst vil jeg gerne tilføje, at det er klart, at man her står over for et område, hvor det undertiden kan være vanskeligt at træffe den rigtige afgørelse. Fra min side vil der altid være vilje til forhandling, og skulle en eller anden organisation føle, at dens berettigede ønsker trædes for nær, er den altid velkommen hos mig, og jeg skal gøre, hvad jeg kan for at komme frem til et rimeligt resultat; men når organisationerne ikke henvender sig til mig, må jeg være berettiget til at formode, at der ikke foreligger særlig presserende problemer. I de godt 6½ måned, jeg har været finansminister, har ingen organisation henvendt sig til mig om spørgsmål af den art, det ærede medlem i dag har rejst. Men skulle der foreligge problemer, som organisationerne finder alvorlige, vil jeg håbe, de vil komme til mig.

Ninn-Hansen: Jeg forstod, at den højtærede minister ikke anser mit spørgsmål for klart stillet, og jeg går også ud fra, at det var derfor, en af den højtærede ministers embedsmænd for et par dage siden ringede mig op og da klart fik at vide, hvad spørgsmålet drejede sig om. Den højtærede minister kan så i hvert fald ikke være uforberedt i dag, og derefter ligger det vel tilstrækkelig klart alt sammen. Derimod synes jeg ikke, at den højtærede ministers svar på realiteten i spørgsmålet var tilstrækkelig klart.

Jeg har forstået på den højtærede mini-